

Trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby a trestný čin porušení předpisů o nálepkách k označení zboží

Samotná skutečnost převážení neokolkovaných cigaret bez dalšího nenaplnuje znaky skutkové podstaty znaky trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1 tr. zák., ani trestného činu porušení předpisů o nálepkách k označení zboží podle § 148a odst. 1 tr. zák.

Samotná skutečnost převážení neokolkovaných cigaret bez dalšího nenaplnuje znaky skutkové podstaty znaky trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1 tr. zák., ani trestného činu porušení předpisů o nálepkách k označení zboží podle § 148a odst. 1 tr. zák.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 7 Tdo 1053/2002, ze dne 18.12.2002)

Nejvyšší soud České republiky projednal v neveřejném zasedání dovolání, které podal obviněný H. N. V., v trestní věci vedené u Okresního soudu ve Znojmě pod sp. zn. 2 T 180/2001 proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 8. 2002, sp. zn. 3 To 251/2002, a rozhodl tak, že podle § 265k odst. 1 tr. ř. se ohledně obviněného H. N. V. zruší rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 21. 8. 2002, sp. zn. 3 To 251/2002, a rozsudek Okresního soudu ve Znojmě ze dne 21. 2. 2002, sp. zn. 2 T 180/2001. Podle § 265k odst. 2 tr. ř. se zruší také další rozhodnutí na zrušené části obou rozsudků obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu a podle § 265l odst. 1 tr. ř. se Okresnímu soudu ve Znojmě přikazuje, aby věc obviněného H. N. V. v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění :

Rozsudkem Okresního soudu ve Znojmě ze dne 21. 2. 2002, sp. zn. 2 T 180/2001, byl obviněný H. N. V. uznán vinným trestnými činy zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1 tr. zák. a porušení předpisů o nálepkách k označení zboží podle § 148a odst. 1 tr. zák. a odsouzen podle § 148 odst. 1 tr. zák., § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody na dvanáct měsíců, jehož výkon byl podle § 58 odst. 1 tr. zák. podmíněně odložen na zkušební dobu stanovenou podle § 59 odst. 1 tr. zák. na dva a půl roku, a podle § 53 odst. 1 tr. zák., § 54 odst. 1 tr. zák. k peněžitému trestu ve výši 50 000,- Kč s náhradním trestem odnětí svobody stanoveným podle § 54 odst. 3 tr. zák. na pět měsíců pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán.

Podle zjištění Okresního soudu ve Znojmě se obviněný H. N. V. dopustil trestných činů tím, že dne

14. 8. 2000 v době mezi 19:30 až 20:00 hodin, kdy byl ve Z. před garáží na G. ulici kontrolován hlídkou Policie ČR, převážel v osobním automobilu zn. Renault Megane celkem 351 kartonů a 18 krabiček neokolkovaných cigaret různých značek v hodnotě 54 614,- Kč uložených v igelitových reklamních taškách s označením D. F. S. H., čímž byla státu způsobena škoda únikem cla ve výši 30 038,- Kč, na spotřební dani ve výši 55 743,- Kč a na dani z přidané hodnoty ve výši 30 887,- Kč, celkem tedy 116 668,- Kč.

Kromě toho bylo rozsudkem Okresního soudu ve Znojmě rozhodnuto též ohledně obviněného L. B. H.

Proti rozsudku Okresního soudu ve Znojmě podali oba obvinění odvolání, o kterých rozhodl Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 21. 8. 2002, sp. zn. 3 To 251/2002. Odvolání obviněného H. N. V. Krajský soud v Brně podle § 265 tr. ř. zamítl.

Obviněný H. N. V. podal prostřednictvím obhájce v zákonné lhůtě dovolání proti rozsudku Krajského soudu v Brně. Dovolání podal v rozsahu, v němž bylo zamítnuto jeho odvolání. Odkázal na dovolací důvod stanovený v § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. V rámci tohoto dovolacího důvodu namítl, že z jeho strany nešlo o takové protiprávní jednání, kterým by naplnil znaky trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platy podle § 148 odst. 1 tr. zák., a že svým jednáním neokolkované cigarety neuváděl do oběhu ve smyslu § 148a odst. 1 tr. zák. Navrhl, aby Nejvyšší soud zrušil ohledně něho napadený rozsudek a aby ho zprostil obžaloby.

Mimo rámec dovolacího důvodu stanoveného v § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. obviněný uplatnil i námitky, jejichž podstatou byl nesouhlas se skutkovými zjištěními soudů, s tím, jak soudy hodnotily důkazy, jak některé důkazy byly opatřeny a jak bylo při provádění některých důkazů postupováno. K těmto námitkám Nejvyšší soud nijak nepřihlížel, protože nenaplnují dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. Podle tohoto ustanovení dovolání lze podat, jestliže rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotněprávním posouzení. Z toho je zřejmé, že dovoláním lze vytýkat jen p r á v n í vady rozhodnutí, které spočívají v tom, že skutek zjištěný soudem byl nesprávně kvalifikován jako trestný čin, ačkoli nešlo o trestný čin vůbec nebo šlo o jiný trestný čin, než jakým byl obviněný uznán vinným. Dovoláním nelze napadat samotná skutková zjištění a nelze se domáhat jejich změny, a to ani námitkami směřujícími proti způsobu získání důkazů, proti postupu při provádění důkazů, proti hodnocení důkazů apod.

Podkladem pro uplatnění přezkumné pravomoci Nejvyššího soudu jako soudu dovolacího tedy byla jen ta část dovolání, v níž obviněný ve vztahu ke skutku, který zjistil Okresní soud ve Znojmě a ze kterého vycházel v napadeném rozsudku i Krajský soud v Brně, namítal nesprávné právní posouzení spočívající v tom, že skutek nevykazoval znaky trestných činů, jimiž byl obviněný uznán vinným.

Z podnětu této části dovolání Nejvyšší soud podle § 265i odst. 3, 5 tr. ř. přezkoumal ohledně obviněného H. N. V. napadený rozsudek i předcházející řízení a shledal, že dovolání je důvodné.

Trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1 tr. zák. se dopustí ten, kdo ve větším rozsahu zkrátí daň, clo, pojistné na sociální zabezpečení nebo zdravotní pojištění, poplatek nebo jinou jim podobnou povinnou platbu.

Z tzv. právní věty výroku o vině v rozsudku Okresního soudu ve Znojmě vyplývá, že tento soud a po něm i Krajský soud v Brně shledal neplněnými ty znaky uvedeného trestného činu, které spočívají v tom, že obviněný „ve větším rozsahu zkrátil daň, clo, poplatků a jinou jim podobnou platbu“. Podle skutkové části výroku o vině došlo k úniku cla, spotřební daně a daně z přidané hodnoty. Součástí skutkových zjištění soudů není, že by došlo také ke zkrácení poplatku a ke zkrácení „jiné podobné povinné platby“. Je tedy vadou výroku o vině již to, že mezi skutkovou částí výroku o vině na straně jedné a zákonnými znaky trestného činu konstatovanými v tzv. právní větě výroku na straně druhé je tento nesoulad.

Nejzávažnější ovšem je, že skutek, jehož podstatou je to, že obviněný p ř e v á ž e l v osobním automobilu neokolkované cigarety, sám o sobě nevykazuje znaky trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1 tr. zák. ani pokud jde o daň a clo. Skutková zjištění soudů totiž nevyjadřují žádný mechanismus, kterým by došlo ke z k r á c e n í daně a cla. Samotným převážením cigaret v osobním automobilu daň ani clo nebyly zkráceny. Jednání spočívající v převážení cigaret je z hlediska příčinného významu pro zkrácení daně a cla indiferentní. Lze sice uvažovat o tom, že převážení neokolkovaných cigaret mohlo být dílčí částí machinace, která jako celek měla za následek zkrácení daně a cla, avšak tak jak byl v posuzovaném případě skutek zjištěn a popsán ve výroku o vině, postrádá cokoli, co by takovou machinaci zahrnovalo a vyjadřovalo. Pokud je součástí skutkových zjištění soudů to, že obviněný neokolkované cigarety převážel v igelitových reklamních taškách s označením D. F. S. H., je tím jen popsán způsob jejich uložení, ale neznamená to, že by jednání obviněného spočívalo v tom, že cigarety po jejich zakoupení v obchodě D. F. S. H. neoprávněně bez vyměření cla, daně z obratu a daně z přidané hodnoty převezl z bezcelního pásma na vnitrostátní území. Takové zjištění soudy nečinily a v odůvodnění svých rozhodnutí se omezily na konstatování, že „cigarety ... byly zakoupeny v hraničním mezipásmu v prodejnách D. F. S. H. a poté byly ... dopraveny mimo prostor celnice a vyznačený hraniční přechod na území České republiky, kde pak byla způsobena státu škoda“. Toto konstatování však nevyjadřuje nic ve vztahu k obviněnému, pokud jde o otázku, zda a jak se na tom podílel. Pokud je výrok o vině založen jen na zjištění, že obviněný neokolkované cigarety převážel, aniž by tím bylo zahrnuto jejich převezení z bezcelního pásma, vyvstává otázka, v jakém stadiu manipulací s cigaretami byl trestný čin zkrácení daně, poplatku a jiné podobné povinné platby dokonán a zda posuzované jednání obviněného bylo součástí manipulací, kterými byl trestný čin dokonán, anebo zda jeho jednání spadalo až do doby poté, co trestný čin již byl dokonán jinou osobou nebo jinými osobami. Tato možnost se nabízí ze samotného odůvodnění napadeného rozsudku na str. 5, kde Krajský soud v Brně uvedl, že obviněný „s ohledem na okolnosti celé věci musel vědět, že převáží cigarety, kde nebyla vyměřena daň z přidané hodnoty, spotřební daň a ani clo“. Touto úvahou není možné přesvědčivě vysvětlit naplnění zákonných znaků trestného činu zkrácení daně, poplatku a jiné podobné povinné platby jednáním obviněného, protože se tím nijak nevyjadřuje příčinná souvislost mezi jednáním obviněného a následkem spočívajícím v úniku daní a cla ke škodě státu. Citovaná úvaha totiž připouští i to, že jednání obviněného nastoupilo až poté, co tento následek nastal a byl již předtím způsoben jiným jednáním, resp. jednáním jiných osob.

Trestného činu porušení předpisů o nálepkách k označení zboží podle § 148a odst. 1 tr. zák. se dopustí mimo jiné ten, kdo v rozporu s právním předpisem uvádí do oběhu zboží bez nálepek k jeho označení pro daňové účely.

Skutek spočívající v tom, že obviněný převážel v osobním automobilu neokolkované cigarety, nevykazuje zákonný znak „uvádí do oběhu“. Tím se rozumí prodej zboží, ale i jednání směřující k tomu, aby zboží bylo nabízeno k prodeji nebo spotřebě a tak uplatněno na trhu. Součástí skutkového

stavu, z něhož vycházely oba soudy, není žádné zjištění v tom směru, jaký účel obviněný sledoval převážením cigaret. Okresní soud ve Znojmě v odůvodnění svého rozsudku na str. 7 pouze uvedl, že „lze předpokládat, že obviněný spáchal nebo se spolupodílel na dané trestné činnosti za účelem zisku, neboť ... je soukromým prodejcem“. Tento „předpoklad“ není možné považovat za skutkové zjištění, které by naplňovalo uvažovaný zákonný znak trestného činu.

Pro úplnost je možné ještě dodat, že skutek byl ve výroku o vině popsán tak, že z něho nevyplývá naplnění zákonného znaku „v rozporu s právním předpisem“. Součástí popsaného skutku totiž není uvedení žádného právního předpisu, který měl obviněný porušit.

Z toho je zřejmé, že výrok o vině obviněného ani jedním z obou trestných činů nemůže obstát.

Nejvyšší soud proto zrušil rozsudky obou soudů ohledně obviněného H. N. V., zrušil také všechna další rozhodnutí, která na zrušené části rozsudků obsahově navazovala a jejich zrušením pozbyla podkladu, a přikázal Okresnímu soudu ve Znojmě, aby věc obviněného H. N. V. v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

© EPRAVO.CZ - Sbíрка zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Oběť trestného činu](#)
- [Dohoda o vině a trestu](#)
- [Zajištění nároku poškozeného](#)
- [Práva obviněného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vydání příkazu k dodání do výkonu trestu](#)
- [Neoprávněná činnost pro cizí moc](#)
- [Kvalifikace skutku](#)
- [Odnětí věci rozhodujícímu soudci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhradní trest](#)
- [Výkon trestu](#)
- [Účinné vyšetřování \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)